

**DECYZJA 22/2022
PREZYDENTA MIASTA TYCHY**

Na podstawie art. 104, art. 155 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2022r., poz. 2000 t.j.), art. 192, art. 376 pkt 2 i art. 378 ust.1 ustawy z dnia 27 kwietnia r. Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2021r. poz. 1973 t.j. z późn. zm.), po rozpatrzeniu wniosku Kompanii Piwowarskiej S.A. z siedzibą w Poznaniu przy ul. Szwajcarskiej 11 (KRS: 0000086269, NIP: 6460325155, Regon: 270546630) działającej przez pełnomocnika, w sprawie zmiany pozwolenia zintegrowanego udzielonego decyzją Prezydenta Miasta Tychy nr 26/2020 znak: RKO.6223.1.2020.EO z dnia 19 czerwca 2020 r. (z późn. zm.) dla instalacji do produkcji piwa Tyskich Browarów Książęcych w Tychach przy ul. Mikołowskiej 5,

zmieniam

za zgodą stron pozwolenie zintegrowane udzielone Kompanii Piwowarskiej S.A. z siedzibą w Poznaniu przy ul. Szwajcarskiej 11 (KRS: 0000086269, NIP: 6460325155, Regon: 270546630) dla instalacji do produkcji piwa Tyskich Browarów Książęcych w Tychach przy ul. Mikołowskiej 5, uwzględniające zezwolenie na przetwarzanie odpadów, wydane decyzją Prezydenta Miasta Tychy nr 26/2020 znak: RKO.6223.1.2020.EO z dnia 19 czerwca 2020r. (zmienione decyzją nr 12/2021 znak: RKO.6223.1.20.2021.EO z dnia 11.06.2021r. , postanowieniem nr 5/14/2021 znak: RKO.6223.1.20.2021.EO z dnia 05.07.2021r. oraz postanowieniem nr 9/26/2021 znak: RKO.6223.1.20.2021.EO z dnia 29.10.2021r.), w następujący sposób:

1. W dziale I Rodzaj i parametry instalacji punkt 2.10. Kotłownia zakładowa (instalacja powiązana technologicznie), otrzymuje brzmienie:

„2.10. Kotłownia zakładowa (instalacja powiązana technologicznie).

Kotłownia zakładowa jest obiektem wolnostojącym zlokalizowanym w południowo-zachodniej części zakładu. Kotłownia eksploatowana jest na potrzeby wytwarzania pary technologicznej oraz dodatkowo w okresie zimowym dla potrzeb centralnego ogrzewania.

Kotłownia zakładowa może być opalana gazem ziemnym bądź olejem opałowym lekkim. Kotły w ciągu całego roku mogą być opalane wyłącznie gazem ziemnym bądź wyłącznie olejem. Istnieje także możliwość zamiennego stosowania obu tych paliw w ciągu roku. Dodatkowo do opalania kotłów stosowany jest biogaz wytwarzany przez zakładową podczyszczalnię ścieków, który pokrywa około 13% ogólnego zapotrzebowania kotłowni na paliwo.

Parę technologiczną wytwarzają dwa kotły parowe dwupłomienicowe o wydajności 30 Mg/h pary każdy. Kotły są sterowane automatycznie. W zależności od obciążenia następuje samoczynne włączenie do pracy drugiego kotła, a przy spadku obciążenia jego wyłączenie. Do zasilania kotłów wykorzystywana jest woda ze stacji uzdatniania oraz kondensat gromadzony w zbiorniku skroplin. Każdy kocioł wyposażony jest w osobny emitator stalowy o średnicy 1,0 m i wysokości 35 m n.p.t. odprowadzający spaliny do atmosfery.”

2. W dziale I Rodzaj i parametry instalacji punkt 3. Zużycie surowców, paliw i energii , otrzymuje brzmienie:

„3. Zużycie surowców, paliw i energii.

Wielkość	Jednostka	Wartość
Surowce i materiały		
Słód jasny	Mg/a	120 000
Słód pozostały	Mg/a	7 760
Grys kukurydziany	Mg/a	1 700

Granulat chmielowy	Mg alfa/a	260
Ekstrakt chmielowy	Mg alfa/a	40
Granulat chmiel specjalny	Mg alfa/a	15
Kwas mlekowy	Mg/a	20
Kwas fosforowy	Mg/a	290
Cukier / syrop glukozowy	Mg/a	18 000
Aspera	Mg/a	60
Stabilizator	Mg/a	350
Ziemia okrzemkowa	Mg/a	1 000
Media		
Woda łącznie	m ³ /a	2 600 000
– źródła zewnętrzne	m ³ /a	700 000
– ujęcia własne	m ³ /a	1 900 000
Gaz ziemny	m ³ /a	9 100 000
Biogaz	m ³ /a	2 030 000
Olej opałowy lekki	m ³ /a	7 400
Zużycie LPG (instalacja spalania oleju)	kg/rok	2 200
Energia elektryczna	MWh/a	48 300
Informacja o energii wytwarzanej przez instalację		
Ilość wyprodukowanej energii cieplnej	GJ/a	370 000

3. W dziale II Sposoby zapewnienia efektywnego wykorzystania energii, punkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2. stosowanie paliw energetycznych o możliwie niskiej emisji substancji do powietrza oraz charakteryzujących się brakiem odpadów powstałych w wyniku ich spalania,”

4. W dziale III. Sposoby osiągania wysokiego poziomu ochrony środowiska jako całości oraz wymagane działania mające na celu zapobieganie lub ograniczanie emisji, punkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4. eksploatacja kotłów opalanych gazem ziemnym wysokometanowym bądź olejem opałowym. W kotłowni dodatkowo spalany jest biogaz,”

5. W dziale V. Warunki wprowadzania do środowiska substancji i energii, punkt 1.2. otrzymuje brzmienie:

„1.2. Charakterystyka emitorów.

Nr emitora	Nazwa źródła	Wysokość [m]	Średnica [m]	Prędkość wylotowa gazów [m/s]	Czas Pracy [h/rok]	Rodzaj wylotu
E1	Kocioł parowy Babcock nr 1 (gaz ziemny + biogaz)	35,0	1,00	7,8	8200	pionowy otwarty
	Kocioł parowy Babcock nr 1 (olej opałowy lekki + biogaz)			8,4		
E2	Kocioł parowy Babcock nr 2 (gaz ziemny + Biogaz)	35,0	1,00	7,8	8200	pionowy otwarty
	Kocioł parowy Babcock nr 2 (olej opałowy lekki + biogaz)			8,4		
E3	Kocioł zacierny Huppmann (gaz)	21,0	0,50	5,0	2940	pionowy otwarty
E4	Filtr powierzchniowy Neotechnik instalacji aspiracji kosza zasypowego	23,0	0,90	15,1	4131	poziomy

E5	Filtrocyklon ZTO aspiracji układu transportu słoðu z rampy do silosów	18,0	0,30	23,0	4131	poziomy
E7	Filtr komorowy, TS1 – aspiracja układu transportu z silosów do warzelni Huppmann I	25,0	0,32	31,7	4910	pionowy otwarty
E8	Filtr komorowy, TS2 – aspiracja układu transportu słoðu do warzelni czeskiej oraz warzelni trójki	25,0	0,32	31,7	380	pionowy otwarty
E9	Filtr komorowy, TS3 – aspiracja układu transportu słoðu z silosów do warzelni Huppmann II	23,5	0,37	23,7	4910	pionowy otwarty
E10.1	Filtr komorowy, TS4 – wspomaganie aspiracji transportu słoðu do warzelni trójki, układu TS2 oraz przyjęcia słoðu do części silosów	23,5	0,13	26,4	4910	pionowy otwarty
E10.2	Filtr workowy FOW – aspiracja układu transportu słoðu z punktu rozładunku do silosów				36	
E17	Zbiornik oleju opałowego nr 1	1,5	0,05	-	206	pionowy zadaszony
E18	Zbiornik oleju opałowego nr 2	1,5	0,05	-	206	pionowy zadaszony
E 20	Filtr komorowy, TS5 – aspiracja układu transportu słoðu – przyjęcie słoðu do warzelni Huppmann III	25,0	0,65	15,1	7270	pionowy otwarty
E 21	Filtrocyklon nr 11 – aspiracja układu transportu słoðu z silosów do warzelni Huppmann III	25,0	0,80	5,3	7270	pionowy otwarty
E 22	Zbiorniki kwasu solnego	8,0	0,05	-	58	pionowy zadaszony
E 23	Filtrocyklon – aspiracja układu transportu grysu z rampy przyjęcia do silosów	15,4	0,31	-	120	poziomy
E 24	Filtrocyklon – aspiracja układu transportu grysu z silosów do warzelni Huppmann III	12,7	0,23	-	240	poziomy
E 25	Filtr komorowy nad zbiornikiem wagowym	12,5	0,08	-	240	poziomy

6. W rozdziale V. Warunki wprowadzania do środowiska substancji i energii, punkt 1.3. Dopuszczalna emisja z instalacji IPPC i instalacji powiązanych technologicznie, otrzymuje brzmienie:

„1.3. Dopuszczalna emisja z instalacji IPPC i instalacji powiązanych technologicznie.

Emitor	Nazwa	Substancja	Stężenie	Jednostka
E1	Kocioł parowy Babcock nr 1 (gaz ziemny + biogaz)	Ditlenek siarki	35	mg/m ³ _u (przy 3% zawartości tlenu w gazach odlotowych)
		Ditlenek azotu	150	
		Pył ogółem	5	
E1	Kocioł parowy Babcock nr 1 (olej opałowy lekki + biogaz)	Ditlenek siarki	307-350*	
		Ditlenek azotu	373-400*	
		Pył ogółem	27 – 30*	
E2	Kocioł parowy Babcock nr 2 (gaz ziemny + biogaz)	Ditlenek siarki	35	
		Ditlenek azotu	150	
		Pył ogółem	5	
E2	Kocioł parowy Babcock nr 2 (olej opałowy lekki + biogaz)	Ditlenek siarki	307-350*	
		Ditlenek azotu	373-400*	
		Pył ogółem	27 – 30*	
E3	Kocioł zacierny Huppmann (gaz)	Ditlenek siarki	35	
		Ditlenek azotu	150	
		Pył ogółem	5	
E4	Filtr powierzchniowy Neotechnik aspiracji kosza zasypowego	Pył ogółem	10	mg/m ³
		Pył zawieszony PM10	10	mg/m ³
		Pył zawieszony PM2,5	10	mg/m ³
E5	Filtrocyklon ZTO aspiracji układu transportu słodu z rampy do silosów	Pył ogółem	10	mg/m ³
		Pył zawieszony PM10	10	mg/m ³
		Pył zawieszony PM2,5	10	mg/m ³
E7	Filtr komorowy, TS1 – aspiracja układu transportu z silosów do warzelni Huppmann I	Pył ogółem	10	mg/m ³
		Pył zawieszony PM10	10	mg/m ³
		Pył zawieszony PM2,5	10	mg/m ³
E8	Filtr komorowy, TS2 – aspiracja układu transportu słodu do warzelni czeskiej oraz warzelni trójki	Pył ogółem	10	mg/m ³
		Pył zawieszony PM10	10	mg/m ³
		Pył zawieszony PM2,5	10	mg/m ³
E9	Filtr komorowy, TS3 – aspiracja układu transportu słodu z silosów na warzelni Huppmann II	Pył ogółem	10	mg/m ³
		Pył zawieszony PM10	10	mg/m ³
		Pył zawieszony PM2,5	10	mg/m ³
E10.1	Filtr komorowy, TS4 – wspomaganie aspiracji transportu słodu do warzelni trójki, układu TS2 oraz przyjęcia słodu do części silosów	Pył ogółem	10	mg/m ³
		Pył zawieszony PM10	10	mg/m ³
		Pył zawieszony PM2,5	10	mg/m ³
E10.2	Filtr workowy FOW – aspiracja układu transportu sodu z punktu rozładunku do silosów	Pył ogółem	5	mg/m ³
		Pył zawieszony PM10	5	mg/m ³
		Pył zawieszony PM2,5	5	mg/m ³
E17	Zbiornik oleju opałowego nr 1	Węglowodory alifatyczne	1300	mg/m ³
E18	Zbiornik oleju opałowego nr 2	Węglowodory alifatyczne	1300	mg/m ³
E 20	Filtr komorowy, TS5 – aspiracja układu transportu słodu – przyjęcie słodu do warzelni Huppmann III	Pył ogółem	10	mg/m ³
		Pył zawieszony PM10	10	mg/m ³
		Pył zawieszony PM2,5	10	mg/m ³
E 21	Filtrocyklon nr 11 – aspiracja układu transportu słodu z silosów do	Pył ogółem	10	mg/m ³
		Pył zawieszony PM10	10	mg/m ³

	warzelni Huppmann III	Pył zawieszony PM2,5	10	mg/m ³
E 22	Zbiorniki kwasu solnego	Chlorowodór	15,1	mg/m ³
E 23	Filtrocyklon – aspiracja układu transportu grysu z rampy przyjęcia do silosów	Pył ogółem	5	mg/m ³
		Pył zawieszony PM10	5	mg/m ³
		Pył zawieszony PM2,5	5	mg/m ³
E 24	Filtrocyklon – aspiracja układu transportu grysu z silosów do warzelni Huppmann III	Pył ogółem	5	mg/m ³
		Pył zawieszony PM10	5	mg/m ³
		Pył zawieszony PM2,5	5	mg/m ³
E 25	Filtr komorowy nad zbiornikiem wagowym	Pył ogółem	5	mg/m ³
		Pył zawieszony PM10	5	mg/m ³
		Pył zawieszony PM2,5	5	mg/m ³

*) dopuszczalna wartość standardów emisyjnych ze współspalania oleju opałowego lekkiego i biogazu jest wprost uzależniona od ilości biogazu kierowanego w danym momencie do spalania w kotłowni. Wskazane wartości odnoszą się do skrajnych warunków wykorzystania paliwa na biogaz. Standardy emisyjne obowiązujące kotły podczas współspalania oleju i biogazu ustalone powinny być „na bieżąco”, każdorazowo podczas prowadzenia okresowych pomiarów emisji, z uwzględnieniem faktycznego udziału biogazu w spalanej paliwie. Najwyższe określone wartości odnoszą się do spalania samego oleju opałowego.

7. W rozdziale V. Warunki wprowadzania do środowiska substancji i energii, punkt 1.4. Roczna wielkość emisji dla całego zakładu, otrzymuje brzmienie:

„1.4. Roczna wielkość emisji dla całego zakładu.

Lp.	Substancja	Emisja roczna [Mg/a]
1.	Ditlenek siarki	76,44
2.	Ditlenek azotu	87,79
3.	Pył ogółem	11,257
4.	Pył zawieszony PM10	11,257
5.	Pył zawieszony PM2,5	11,257
6.	Węglowodory alifatyczne	0,0098
7.	Chlorowodór	0,0074

8. W rozdziale V. Warunki wprowadzania do środowiska substancji i energii, wykreśla się punkt 1.7.2. Przerwa w dostawach gazu z sieci zewnętrznej do kotłowni.

9. W rozdziale VI. Zakres i sposób monitorowania procesów technologicznych, w tym pomiar i ewidencjonowanie wielkości emisji, w punkcie 1. Monitoring emisji substancji do powietrza, podpunkt 1.1. Źródła spalania paliw, otrzymuje brzmienie:

„ 1.1. Źródła spalania paliw.

Monitoring emisji substancji do powietrza należy prowadzić zgodnie z wymogami określonymi w rozporządzeniu Ministra Klimatu i Środowiska z dnia 7 września 2021 r. w sprawie wymagań w zakresie prowadzenia pomiarów wielkości emisji. Dla źródeł energetycznego spalania paliw (E1, E2, E3), zlokalizowanych na terenie TBK, pomiary emisji substancji do powietrza należy prowadzić dwa razy do roku: w sezonie zimowym (październik – marzec) oraz w sezonie letnim (kwiecień – wrzesień). Okresowe pomiary na kotłach Babcock należy wykonywać na paliwie aktualnie stosowanym w kotłowni. Króćce pomiarowe zamontowane mają być zgodnie z normą PN-Z-04030-7 „Badania zawartości pyłu”. Liczba króćców pomiarowych w przekroju pomiarowym spełnia wymagania ww. normy. Przekrój pomiarowy jest zlokalizowany w łatwo dostępnym miejscu, umożliwiającym swobodne wykonywanie pomiarów.

Wyniki pomiarów porównać należy z dopuszczalnymi wielkościami stężeń, a ich dotrzymanie jest jednoznaczne z dotrzymywaniem standardów emisyjnych określonych w rozporządzeniu Ministra Klimatu z dnia 24 września 2020 r. w sprawie standardów emisyjnych dla niektórych rodzajów instalacji, źródeł spalania paliw oraz urządzeń spalania lub współspalania odpadów.

W przypadku współspalania w kotłowni oleju opałowego i biogazu, uzyskane wyniki pomiarów należy przyrównać do uśrednionych wartości standardów emisyjnych dla współspalania ww. paliw, ważonych względem mocy cieplnej ze spalania tych paliw – zgodnie z §8 ust. 1 rozporządzenia Ministra Klimatu z dnia 24 września 2020 r. w sprawie standardów emisyjnych dla niektórych rodzajów instalacji, źródeł spalania paliw oraz urządzeń spalania lub współspalania odpadów.

Wartości dopuszczalnych standardów powinny być określane „na bieżąco”, każdorazowo podczas wykonywania pomiarów, z uwzględnieniem rzeczywistego udziału poszczególnych paliw (oleju i biogazu) w produkowanej energii cieplnej.

Weryfikacja dotrzymania warunków pozwolenia zintegrowanego w zakresie emisji substancji ze źródeł spalania paliw, prowadzona ma być na drodze pomiarów bezpośrednich i porównana z emisją dopuszczalną. W celu weryfikacji dotrzymania warunków niniejszego pozwolenia w zakresie rocznej wielkości emisji oraz prowadzenia jakościowej i ilościowej ewidencji substancji wprowadzanych do powietrza, dla energetycznych źródeł spalania paliw, należy zastosować następujące procedury:

- dla kotłowni zakładowej, po każdorazowym przeprowadzeniu pomiarów należy wyznaczyć lub zaktualizować indywidualne wskaźniki emisji poszczególnych substancji przypadających na jednostkę spalonego paliwa, osobno dla każdego źródła oraz rodzaju wykorzystywanego paliwa. Na podstawie wyznaczonych wskaźników oraz wielkości zużytego paliwa należy określić roczną rzeczywistą wielkość emisji przypadającą na każde źródło;
- dla kotła zaciernego Huppmann, po każdorazowym przeprowadzeniu pomiarów należy wyznaczyć lub zaktualizować indywidualne wskaźniki emisji poszczególnych substancji przypadających na jednostkę spalonego paliwa. Na podstawie wyznaczonych wskaźników oraz wielkości zużytego paliwa należy określić roczną rzeczywistą wielkość emisji;

Roczna wielkość emisji będzie sumą rocznych emisji obliczonych dla poszczególnych źródeł energetycznego spalania paliw. Otrzymane wielkości należy porównać z dopuszczalną roczną wielkością emisji.”

10. Pozostałe postanowienia decyzji pozostają bez zmian.

Uzasadnienie

Kompania Piwowarska S.A. w Poznaniu działająca przez pełnomocnika [REDAKTOWANE] na podstawie pełnomocnictwa z dnia 10.02.2020r. przedłożyła wniosek z dnia 09.09.2022 roku w sprawie zmiany pozwolenia zintegrowanego udzielonego decyzją Prezydenta Miasta Tychy nr 26/2020 znak: RKO.6223.1.2020.EO z dnia 19.06.2020 r. (zmienioną decyzją nr 12/2021 znak: RKO.6223.1.20.2021.EO z dnia 11.06.2021 r. , postanowieniem nr 5/14/2021 znak: RKO.6223.1.20.2021.EO z dnia 05.07.2021 r. oraz postanowieniem nr 126/2021 znak: RKO.6223.1.20.2021.EO z dnia 29.10.2021 r.) dla instalacji do produkcji piwa eksploatowanej na terenie Tyskich Browarów Książęcych w Tychach przy ul. Mikołowskiej 5.

Wniosek obejmował planowane zmiany w obrębie kotłowni zakładowej (powiązanej technologicznie z instalacją IPPC) w zakresie całorocznego opalania obu kotłów Babcock olejem opałowym lekkim, który obecnie stosowany jest wyłącznie jako paliwo rezerwowe. Wniosek uwzględnia także maksymalny możliwy czas pracy kotłowni w skali roku.

Z uwagi na wnioskowaną możliwość całorocznego opalania kotłowni olejem opałowym lekkim, zaktualizowano również czas emisji węglowodorów podczas napełniania podziemnych zbiorników magazynowych olejem, a co za tym idzie także roczną emisję tych związków.

Do wniosku załączono dokumentację opracowaną przez EkoNorm Pro spółka z ograniczoną odpowiedzialnością sp. k. w Katowicach (wrzesień 2022r.).

Zgodnie z rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 27 sierpnia 2014 roku, w sprawie rodzajów instalacji mogących powodować znaczne zanieczyszczenie poszczególnych elementów przyrodniczych albo środowiska jako całości (Dz. U. z 2014r. poz. 1169), instalacja do produkcji piwa sklasyfikowana została w pkt 6.5 b) załącznika do rozporządzenia jako instalacja do obróbki i przetwórstwa, poza wyłącznym pakowaniem, produktów spożywczych lub paszy z przetworzonych lub nieprzetworzonych

surowców pochodzenia roślinnego o zdolności produkcyjnej ponad 300 ton wyrobów gotowych na dobę lub 600 ton wyrobów gotowych na dobę, przy założeniu, że instalacja jest eksploatowana nie dłużej niż przez 90 kolejnych dni w danym roku. Powyższe zobowiązuje prowadzącego instalację do posiadania pozwolenia zintegrowanego o którym mowa w art. 181 ust. 1 pkt 1) ustawy Prawo ochrony środowiska.

Zgodnie z rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2019 r. poz. 1839) instalacja do produkcji piwa należy do przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, skłasyfikowanych w § 3 ust. 1 pkt 100) rozporządzenia (browary o wydajności nie mniejszej niż 50 000 hl na rok lub słodownie o wydajności nie mniejszej niż 50 000 t na rok).

Na podstawie art. 378 ust.1 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001r. Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2021r. poz. 1973 t.j. z późn. zm.) organem właściwym w sprawach o których mowa w art. 181 ust. 1 pkt 1 ustawy jest starosta.

Wniosek spełniał wymagania formalne określone w art. 184, art. 208 w związku z art. 192 ustawy Prawo ochrony środowiska i odnosił się wyłącznie do planowanych zmian w obrębie kotłowni zakładowej.

Powyższe zmiany nie odnoszą się do żadnych istotnych zmian w funkcjonowaniu zakładu, nie wpływają także na określoną maksymalną wielkość produkcji instalacji lecz mają na celu zaktualizowanie informacji zawartych w pozwoleniu dotyczących stosowania oleju opałowego do opalania kotłów w kotłowni zakładowej.

Wnioskowane zmiany nie posiadają charakteru „istotnej zmiany instalacji” w rozumieniu przepisów art. 3 ust.7) ustawy Prawo ochrony środowiska tj. takiej, która powoduje znaczące zwiększenie negatywnego oddziaływania na środowisko poprzez wzrost emisji zanieczyszczeń lub pogorszenie parametrów emitowanych substancji do środowiska. Biorąc pod uwagę powyższe, organ administracji nie był zobowiązany do zapewnienia możliwości udziału społeczeństwa w postępowaniu, którego przedmiotem jest zmiana pozwolenia zintegrowanego, gdyż art. 218 ustawy Prawo ochrony środowiska nakłada taki obowiązek tylko w przypadku zmiany pozwolenia zintegrowanego w związku z istotną zmianą instalacji.

Na podstawie art. 209 ustawy Prawo ochrony środowiska w dniu 22.09.2022 r. wniosek wraz z dokumentacją został przekazany Ministrowi Klimatu i Środowiska.

Mając na względzie treść art. 10 ustawy Kpa, pismem z dnia 30.09.2022 r. organ zawiadomił strony o wszczęciu postępowania i poinformował o przysługującym prawie do zapoznania się z aktami sprawy oraz wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów, przed wydaniem decyzji. Strony nie skorzystały z przysługującego prawa i możliwości zapoznania się z aktami sprawy.

Do tej pory podstawowym paliwem stosowanym do opalania kotłowni jest gaz ziemny wysokometanowy. W okresach udokumentowanych przerw w dostawach gazu oraz w sytuacjach awaryjnych kotły mogły być opalane zamiennie olejem opałowym lekkim. Dodatkowo do opalania kotłów stosowany jest biogaz wytwarzany przez zakładową podczyszczalnię ścieków, który pokrywa około 13% ogólnego zapotrzebowania kotłowni na paliwo.

Prowadzący instalację wnioskuje o możliwość całorocznego opalania kotłowni olejem opałowym lekkim co oznacza, że będzie miał dowolność w kwestii stosowanego paliwa t.j. kotły w ciągu całego roku będą mogły być opalane wyłącznie gazem ziemnym bądź wyłącznie olejem - będzie możliwość zamiennego stosowania obu tych paliw w ciągu roku. W kotłowni spalany będzie także biogaz wytwarzany przez zakładową podczyszczalnię ścieków, niezależnie od stosowanego paliwa (gaz ziemny czy olej opałowy lekki).

Do rozpalenia oleju opałowego w zainstalowanych palnikach służy świeczka zasilana gazem. W przypadku ograniczeń w dostawach gazu ziemnego, prowadzący instalację przewiduje podłączenie zasilania świeczki odpalającej olej, gazem LPG (z butli).

Źródłem emisji w kotłowni zakładowej są w kotły parowe gazowo-olejowe Babcock Omnibloc DDH 30-18, pracujące na potrzeby technologiczne, a w sezonie grzewczym dodatkowo na potrzeby c.o. Kotłownia eksploatowana jest przez cały rok z mniej więcej jednakową wydajnością. W sezonie letnim występuje zwiększona produkcja piwa, a więc również zwiększone zapotrzebowanie na parę. Natomiast w sezonie grzewczym istnieje dodatkowe zapotrzebowanie ciepła dla celów centralnego ogrzewania obiektów TBK.

Niniejszą decyzją, dokonano zmian w pozwoleniu, poprzez dopuszczenie do stosowania oleju opałowego lekkiego do opalania kotłów (łącznie z biogazem) w związku z czym zmieniono opis kotłowni (dział I punkt

2.10. pozwolenia) oraz zaktualizowano bilans masowy dla maksymalnej zdolności produkcyjnej instalacji, z uwzględnieniem planowanych zmian w kotłowni zakładowej (dział I punkt 3. pozwolenia). Równocześnie zaktualizowano parametry emitorów instalacji IPPC oraz instalacji powiązanych technologicznie z instalacją IPPC poprzez zmianę czasu emisji dopuszczalnej dla emitorów E1 i E2 (w przypadku opalania kotłów gazem ziemnym i biogazem lub olejem opałowym lekkim i biogazem) oraz zbiorników oleju opałowego E17, E18 (dział V punkt 1.2.).

Z uwagi na wnioskowaną możliwość całorocznego opalania kotłowni olejem opałowym lekkim, zaktualizowano dopuszczalną emisję z instalacji IPPC oraz instalacji powiązanych technologicznie z instalacją IPPC poprzez określenie dopuszczalnych stężeń ditlenku siarki, ditlenku azotu oraz pyłu. Wartość standardów ustalona została odrębnie dla każdego paliwa stosowanego w kotłowni. W związku z możliwością całorocznego opalania kotłowni zakładowej olejem opałowym lekkim, przewiduje się następujące sposoby eksploatacji przedmiotowej instalacji:

1. Opcja 1: całoroczne opalanie gazem ziemnym (+ współspalanie biogazu),
2. Opcja 2: całoroczne opalanie olejem opałowym lekkim (+ współspalanie biogazu),
3. Opcja 3: dowolność w kwestii stosowanego paliwa – w zależności od potrzeb stosowanie w ciągu roku gazu ziemnego bądź oleju opałowego lekkiego (+ współspalanie biogazu). Opcja 3 jest hybrydą dwóch pierwszych możliwości.

Standardy emisyjne dla zainstalowanych kotłów Babcock, określa załącznik nr 4 do rozporządzenia Ministra Klimatu z dnia 24 września 2020 r. w sprawie standardów emisyjnych dla niektórych rodzajów instalacji, źródeł spalania paliw oraz urządzeń spalania lub współspalania odpadów.

Zgodnie z §8 ust. 1 rozporządzenia Ministra Klimatu z dnia 24 września 2020 r. w sprawie standardów emisyjnych dla niektórych rodzajów instalacji, źródeł spalania paliw oraz urządzeń spalania lub współspalania odpadów standardy emisyjne dla źródła wielopaliwowego, w którym spalane są jednocześnie co najmniej dwa rodzaje paliw, stanowi średnia obliczona ze standardów emisyjnych, odpowiadających poszczególnym paliwom i nominalnej mocy cieplnej danego źródła, ważona względem mocy cieplnej ze spalania tych paliw.

W związku z powyższym określono standardy emisyjne obowiązujące kotły w zależności od rodzaju spalanych/współspalanych paliw (dział V punkt 1.3. pozwolenia).

W przypadku współspalania gazu ziemnego i biogazu, standardy emisyjne ditlenku siarki i pyłu ze spalania gazu ziemnego i biogazu, są na takim samym poziomie. W przypadku tych zanieczyszczeń współspalanie gazu ziemnego i biogazu nie powoduje konieczności wyznaczania średnich wartości standardów emisyjnych. W związku z czym standard określono na poziomie 35 mg/m^3_u dla ditlenku siarki oraz na poziomie 5 mg/m^3_u dla emisji pyłu.

Standard emisyjny ditlenku azotu dla spalania analizowanych paliw gazowych jest różny i wynosi 150 mg/m^3_u dla gazu ziemnego oraz 200 mg/m^3_u dla biogazu. Ponieważ ilość biogazu kierowana do kotłowni nie jest wartością stałą, przyjęto wartość standardu emisyjnego ditlenku azotu na najbardziej rygorystycznym poziomie, tj. jak dla spalania samego gazu ziemnego (150 mg/m^3_u).

Standardy emisyjne ze spalania gazu ziemnego (ze współspalaniem biogazu) nie zmieniają się po 1 stycznia 2025 r.

W przypadku współspalania oleju opałowego i biogazu standardy emisyjne poszczególnych zanieczyszczeń ze spalania oleju opałowego lekkiego i biogazu, są różne. W tym przypadku zachodzi konieczność wyznaczania średnich wartości standardów emisyjnych. Jednocześnie należy wziąć pod uwagę, że od 1 stycznia 2025 r. standardy emisyjne ditlenku siarki i pyłu ze spalania oleju, będą określone na niższym poziomie. W przedłożonym wniosku prowadzący instalację wnioskował o określenie już teraz docelowych wartości standardów emisyjnych, jakie obowiązywać będą kotłownię od 1 stycznia 2025 r.

Wartości standardów emisyjnych poszczególnych zanieczyszczeń ze współspalania oleju opałowego lekkiego i biogazu uzależnione są wprost od udziału biogazu w strumieniu spalanego paliwa (a dokładniej od wykorzystanej mocy palnika na biogaz).

W dokumentacji załączonej do wniosku przedstawiono wyliczone wartości standardów emisyjnych ze współspalania oleju opałowego lekkiego i biogazu, dla skrajnych warunków wykorzystania palnika na biogaz. W tym przypadku nie jest możliwe wskazanie jednej wartości, która odnosić się będzie do różnych warunków pracy kotłowni (różnej ilości biogazu kierowanego do współspalania w kotłach Babcock). Dlatego też w niniejszej decyzji wskazano skrajne wartości standardów emisyjnych, w tym dla ditlenku siarki na poziomie $307\text{-}350 \text{ mg/m}^3_u$, dla ditlenku azotu na poziomie $373\text{-}400 \text{ mg/m}^3_u$ oraz dla pyłu ogółem

na poziomie 27 – 30 mg/m³. Podane wyżej wartości standardów emisyjnych w zależności od udziału biogazu kierowanego do kotłowni podczas opalania jej olejem opałowym lekkim, są wartościami skrajnymi. Standardy emisyjne obowiązujące przedmiotowe kotły podczas współspalania oleju i biogazu ustalane powinny być „na bieżąco” podczas prowadzenia okresowych pomiarów emisji, z uwzględnieniem faktycznego udziału biogazu w spalonym paliwie.

Zmiany w zakresie wielkości emisji dotyczą wyłącznie kotłowni zakładowej (emitory E1 i E2) oraz zbiorników na olej opałowy (emitory E17 i E18). Rodzaj i wielkość emisji z pozostałych źródeł emisji objętych pozwoleniem zintegrowanym, pozostawiona jest na dotychczasowym poziomie.

Z uwagi na wnioskowane możliwości opalania kotłowni zakładowej, w niniejszej decyzji określono skrajne wielkości emisji rocznej z instalacji IPPC wraz z instalacjami powiązanymi technologicznie (dział V punkt 1.4. pozwolenia). Zwiększenie dopuszczalnych ilości emitowanego ditlenku azotu, ditlenku siarki i pyłu, związane jest wyłącznie z wnioskowaną możliwością całorocznego opalania kotłowni zakładowej olejem opałowym. Zwiększenie dopuszczalnej ilości emitowanych węglowodorów alifatycznych wynika z możliwego dłuższego czasu emisji podczas napełniania zbiorników magazynowych olejem opałowym lekkim, co także jest bezpośrednio związane z wnioskowaną możliwością całorocznego opalania kotłowni olejem. W zakresie emisji chlorowodoru nie następują żadne zmiany.

Z uwagi na wnioskowaną możliwość całorocznego opalania kotłowni olejem opałowym, zapisy dotyczące przerw w dostawach gazu z sieci zewnętrznej do kotłowni wskazane w dziale V w podpunkcie 1.7.2., są zbędne w związku z czym punkt ten usunięto z pozwolenia. W obecnej sytuacji Zakład będzie miał możliwość dowolnego opalania kotłowni – kotły w ciągu całego roku będą mogły być opalone wyłącznie gazem ziemnym bądź wyłącznie olejem. Niezależnie od stosowanego paliwa (gaz ziemny czy olej opałowy lekki), w kotłowni zakładowej nadal będzie spalany biogaz wytwarzany przez zakładową podczyszczalnię ścieków.

W rozdziale VI w podpunkcie 1.1. zaktualizowano zapisy dotyczące monitorowania procesów technologicznych istotnych z punktu widzenia wymagań ochrony środowiska, w szczególności pomiaru lub ewidencjonowania wielkości emisji. W zakresie kotłowni zakładowej, monitoring emisji substancji do powietrza prowadzi się zgodnie z wymogami określonymi w rozporządzeniu Ministra Klimatu i Środowiska z dnia 7 września 2021 r. w sprawie wymagań w zakresie prowadzenia pomiarów wielkości emisji. Pomiary emisji substancji do powietrza prowadzi się dwa razy do roku: w sezonie zimowym (październik – marzec) oraz w sezonie letnim (kwiecień – wrzesień). Z uwagi na wnioskowane zmiany w zakresie możliwości opalania kotłowni zakładowej, w niniejszej decyzji doprecyzowano jedynie, że okresowe pomiary należy wykonywać na paliwie aktualnie stosowanym w kotłowni. Natomiast w przypadku współspalania w kotłowni oleju opałowego i biogazu, uzyskane wyniki pomiarów należy przyrównać do uśrednionych wartości standardów emisyjnych dla współspalania ww. paliw, ważonych względem mocy cieplnej ze spalania tych paliw. Wartości dopuszczalnych standardów powinny być określone „na bieżąco”, każdorazowo podczas wykonywania pomiarów, z uwzględnieniem rzeczywistego udziału poszczególnych paliw (oleju i biogazu) w produkowanej energii cieplnej.

Mając na względzie treść art. 10 ustawy Kpa, pismem z dnia 13.10.2022 r. organ zawiadomił strony o zebraniu dowodów i poinformował o przysługującym prawie do wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów, przed wydaniem decyzji. Strony nie skorzystały z przysługującego prawa i możliwości zapoznania się z aktami sprawy.

Zgodnie z art. 155 ustawy z dnia 14 czerwca 1960r. Kodeks postępowania administracyjnego organ administracji publicznej może zmienić decyzję ostateczną, jeżeli spełnione są następujące przesłanki: zmiana dotyczy decyzji, na mocy, której strona nabyła prawo, strona wyraziła zgodę na zmianę decyzji, przepisy szczegółowe nie sprzeciwiają się zmianie decyzji, za zmianą decyzji przemawia interes społeczny lub słuszny interes strony. Po analizie wniosku ustalono, że zostały spełnione wszystkie warunki wymienione powyżej.

Decyzję niniejszą wydano zgodnie z wnioskiem strony, przy zachowaniu przepisów szczególnych. W związku z powyższym decyzja jest prawnie i merytorycznie uzasadniona.

Mając na uwadze powyższe orzeczono jak w sentencji.

Pouczenie

Od niniejszej decyzji przysługuje stronie odwołanie do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Katowicach, za pośrednictwem Prezydenta Miasta Tychy, w terminie 14 dni od daty otrzymania decyzji. Zgodnie z art. 127a Kpa w trakcie biegu terminu do wniesienia odwołania strona może zrzec się prawa do wniesienia odwołania wobec organu administracji publicznej, który wydał decyzję. Z dniem doręczenia organowi administracji publicznej oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania przez ostatnią ze stron postępowania, decyzja staje się ostateczna i prawomocna.

Zgodnie z art. 57 § 5 pkt 2 Kpa, termin uważa się za zachowany, jeżeli przed jego upływem pismo zostało:

- 1) wysłane w formie dokumentu elektronicznego do organu administracji publicznej, a nadawca otrzymał urzędowe poświadczenie odbioru,
- 2) nadane w polskiej placówce pocztowej operatora wyznaczonego w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. - Prawo pocztowe albo placówce pocztowej operatora świadczącego pocztowe usługi powszechne w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej albo państwie członkowskim Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - stronie umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym,
- 3) złożone w polskim urzędzie konsularnym,
- 4) złożone przez żołnierza w dowództwie jednostki wojskowej,
- 5) złożone przez członka załogi statku morskiego kapitanowi statku,
- 6) złożone przez osobę pozbawioną wolności w administracji zakładu karnego.

Pobrano opłatę skarbową w kwocie 1.005,50 zł. zgodnie z Załącznikiem do ustawy z dnia 11 listopada 2006r. o opłacie skarbowej (Dz. U. z 2021r. poz. 1923 t.j.) - część III ust. 46 pkt 1) z związku z ust. 40 pkt 1) – przelew na rachunek Urzędu z dnia 23.08.2022r.

z up. PREZYDENTA MIASTA TYCHY
mgr Anna Warzecha
NACZELNIK
Wydziału Komunalnego
Ochrony Środowiska i Rolnictwa

Otrzymują:

1. Kompania Piwowarska S.A.
ul. Szwajcarska 11, 61-285 Poznań
przez pełnomocnika:
[REDAKTED] ul. Mikołowska 5, 43-100 Tychy
2. Tyskie Browary Książęce
ul. Mikołowska 5, 43-100 Tychy
przez pełnomocnika:
[REDAKTED] ul. Mikołowska 5, 43-100 Tychy
3. Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie
Zarząd Zlewni w Katowicach
Pl. Grunwaldzki 8-10, 40-127 Katowice
4. Ministerstwo Klimatu i Środowiska
ul. Wawelska 52/54, 00-922 Warszawa
5. Marszałek Województwa Śląskiego
ul. Ligonía 46, 40-037 Katowice
6. Wojewódzki Inspektor Ochrony Środowiska
ul. Damrota 16, 40-022 Katowice
7. RKO aa